

са грижали азычници-ти, и отхвржгали Божій промыслъ.

ХРИСТІАНСКО УЧЕНІЕ.

1. Богъ промыслава за всиcky-ты си твари, обаче за челоуѣка повече—.

2. Който иска дѣховны-ты добрыни, (или по асно да реча) царство небесно, немѹ Богъ прилага и потребны-ты за живота тѣлесни добрыни.

ПРАВОУЧЕНІЕ.

1. Мы сме длзжни да са не порабоушаваме премного отъ попеченіа-та за временны добрыни, а на противъ одажени сме да предаваме себе си на промышленіе-то Отца Небеснаго.

2. И обвззани сме да са не грижимъ толко за тѣло-то, което е смъртно, колко-то—за дѹшж-тж, което е безсмъртно.

ЕВАНГЕЛІЕ НА ЧЕТВЪРТЖ НЕДѢЛЖ.

Матд. гл. 8, ст. 5—13. зач. 25.

Вздържаніе. Христосъ исцѣлава сотникова слуга разслабленнаго.

РАЗГОВАРАСА ХРИСТОСЪ СЪ СОТНИКА.

1. Вшедшѹ емѹ (іисѹ) въ Капернаѹмъ, пристѹпѹ къ немѹ сотникъ (а), молѹ егѹ, ѱ глагола: Гдѹ,